



Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

De Divina Psalmodia, Ejusque Causis, Mysteriis, Et Disciplinis, deque variis Ritibus omnium Ecclesiarum in psallendis Divinis Officiis, Tractatus, Historicvs, Symbolicvs, Asceticvs. Sive Psallentis Ecclesiae Harmonia - Opus novum, & curiosum, ac multiplici eruditione illustratum ... Operum ...

Bona, Giovanni

Parisiis, 1678

§. XX. De precibus, & suffragiis, atque de fine Officii. Cur ad Primam, & Completorium quaedam preces certis diebus recitentur. Cur etiam in Laudibus, & Vesperis commemorationes Sanctorum fiant, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-9929

§. XX.

DE PRECIBUS, ET SUFFRAGIIS,

ATQUE DE FINE OFFICII.

Cur ad Primam & Completorium quadam preces certis diebus recitentur. Cur etiam in Laudibus, & Vesperis commemorationes Sanctorum fiant, itemque sanctæ Crucis & deprecatio pro pace. De versu Benedicamus Domino. De Oratione ad B. Virginem, quæ dicitur in fine cujusque horæ. Quis Antiphonam Salve Regina composuerit.

I. **I**am spatium confecimus prolixi discursus, quo singulas divinarum laudum particulas, Deo favente, explicavimus. Restant adhuc leviora quædam fragmenta, quæ omnino, ne pereant, colligenda sunt. Quidam enim versus, ac breves aliquot Orationes certis diebus, & horis ex præscripto Ecclesiastici Canonis recitantur, ut, sicut dicit Apostolus, (a) *Fiant obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus in omni pietate, & castitate.* Hæ preces ad Primam, & Completorium frequentari solent, quibus horis generalis quoque confessio recitatur, ut quicquid in nocte vel die quocunque modo deliquimus, pœnitentiæ lavacro mundemus, sicut scriptum est. (b) *Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.* In Laudibus item ac Vesperis unaquæque Ecclesia juxta proprii ritus consuetudinem Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorumque suffragia eorundem solemnem commemorationem implorat, ut quos solemnem venerationem prosequimur, etiam simili conversatione sequamur: quos beatissimos prædicamus, ad

a 1. Tim. 2. b Psal. 31.

eorum beatitudinem tota aviditate curramus : quorum delectamur præconiis , eorum patrociniis sublevemur. Hi sunt qui assiduè orant pro nobis , quorum intercessione humana juvatur infirmitas , excitatur negligentia , ignorantia eruditur. Confirmate igitur amicitias cum sanctis Angelis , ait B. (c) Leo Papa , intrate in civitatem Dei , cujus nobis spondetur habitatio : & Patriarchis , Prophetis , Apostolis , Martyribusque sociamini. Unde & illi gaudent , gaudete. Horum divitias concupiscite , & per bonam æmulationem ipsorum ambite suffragia. Cum quibus enim fuerit vobis consortium devotionis , erit & communio dignitatis. Et (d) Theofridus Abbas , Digni sunt , inquit , apud homines honore , qui quotidie interpellant pro hominum salute. Memor humanæ fragilitatis hoc gratiæ nobis clementia Salvatoris contulit , ut quod peccatores per nostra non possumus merita , per Sanctorum impetremus patrocina. Jam securi de sua , solliciti sunt pro nostra salute. Offeramus ergo illis laudis sacrificium , ut pro nobis fumus incensorum ascendat de oratione Sanctorum , qui per manum Angeli divino præsentatur conspectui : vestigia sequamur eorum , quibus ipsi sequuti sunt Dominum. Inspiciamus perfectam eorum vitam , emendemus nostram , quæ minus composita est , ut nostri sint adjutores in precibus , quorum sumus imitatores in actibus. Relinquamus cum Apostolis omnia , ut liberè sequamur Domini vestigia. Martyribus associemur in passione , ut eisdem participemus in consolatione. Ne fur domum nostram perfodiat , Confessorum vigiliis mens nostra custodiat. Ornemus lampades cum Virginibus , ut intremus cum eis ad nuptias , quando venerit Sponsus. Memoriam item facimus sanctissimæ Crucis , ut ascendentes in palmam apprehendamus fructus ejus , quoniam ejus virtute fugantur dæmones ,

c Leo serm. 5. de Epiphania. d Theofrid. Abbas serm. de venerat. Sanctorum.

roboretur virtus, vitia propellantur. Sequitur pro pace deprecatio, magnum etenim est pacis bonum, per quod solum ad vocabulum filii Dei feliciter pervenitur. *Beati pacifici*, dicit Dominus, *quoniam filii Dei vocabuntur*. Pax serenitas mentis est, ut loquitur [e] Augustinus, tranquillitas animæ, simplicitas cordis, amoris vinculum, consortium charitatis. Hæc est quæ simultates tollit, bella compescit, comprimit iras, superbos calcet, humiles elevat, discordes sedat, inimicos concordat, cunctis est placita, non querit alienum, nihil deputat suum, docet amare quæ odisse non novit, nescit extolli, nescit inflari.

II. Cæterum in fine horarum post ultimam Collectam Sacerdos repetita salutatione Domini præsentiam populis adesse precatur, ut quemadmodum est pollicitus, maneat nobiscum usque ad consummationem seculi. Tum pia plebs ad benedicendum Dominum invitatur, ut cujus beneficio vivit, in ejus semper laudibus perseveret. Respondet illa *Deo gratias*, ut in gratiarum actionem desinat divinarum laudum celebratio. Quia vero B. Virgo prima post Deum humani generis sospitatrix semper mortales materno protegit affectu: ideo in fine cujusque officii salutatio quædam, & deprecatio ad eandem Deiparam Virginem effundi solet, ut si quid in tremèdo Dei cultu humana fragilitate erratum est, matris interventu propitiatus Dominus nobis non imputet ad culpam. Ipsa cunctos qui confidunt in ea depulsis vitæ procellis munifico fovet amplexu. Ipsa periclitantibus in hoc damnabili mūdo salutarem porrigit dexteram. Hæc noxios hostium conatus coercet. Sine aliquo ejus beneficio nullus dies, nulla hora, ac ne tenue quidem momentum transcurrit. hanc colunt superi, observāt inferi, mundus adorat: ejus majestatem supremi Spiritus perhorrescunt. Ejus nutu regitur orbis, splendent sidera, micat sol, spirant venti, vernant horti, crescunt

e Aug. serm. 167. de Temp.

sylvæ, redeunt tempora, serviunt elementa. Decus morum, nitorem operum, meritorum gloriam de Mariæ gratia suscipimus, cum eam colimus, & veneramur. Novit Ecclesia quanti sit periculi ab indulgentissimæ matris cura exules filios elongari, ac propterea saluberrimo consilio decrevit, ut ad ejus protectionem frequenti obsequio confugerent, non solum speciali Officio de ea instituto; sed etiam in fine singularum horarum variis pro ratione temporum adhibitis orationibus. Harum præcipua ea noscitur esse, quæ incipit *Salve Regina*, quam Ecclesia Romana certis tantum diebus quidam verò Regulares quotidie post Completorium solemniter modulatione recitare consueverunt. Ejus auctor fuisse dicitur Hermannus Contractus Monachus S. Benedicti anno 1059. qui cum omnis politionis literaturæ expertus omnino esset, B. Virginis intercessione in virum alterum mutatus tanta deinceps doctrinæ laude resplenduit, ut nulli suo tempore secundus haberetur. Hoc Canticum jam solemne factum cum Spirenses Clerici decantarent, Bernardus Abbas Claravallis tunc ad Germanos Apostolicus legatus, ut refert in Chronico Spirensi Guillelmus [f] Eifengrenius, postrema illa verba ter genua flectens adjunxit, *ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria*. At ego libenter huic longo capiti in dulcissimæ Virginis Mariæ commemoratione finem impono. Impar equidem sum, & ingenio exilis ejus laudibus referendis, nec mei sermonis penuria sufficit ad ea exprimendâ; quæ de tanta majestate concipio, cujus exiguam partem nec ora mille, totidemque linguæ, aut indefessæ vocis æterna series vix attingere possent. Curabo tamen, ut sanctissimum ejus numen, & nomen intra pectoris mei secreta perpetuo cultu custodiat, quod ut omnes item Christiani efficiant summopere cupio, & exhortor.

f Eifengren lib. 12. ann. 1147.